

[Carlsen-Skiødt.]

man i al Almindelighed ikke fra vor Side kan vente Hjælp til Dækning af Overskridelser af det Beløb, der er bevilget. Nu er Forholdet imidlertid det, at i de sidste Finansaar, fra 1923—24 og opefter, har det oprindelige Beløb, 250 000 Kr., været forhøjet til 750 000 Kr.; og Hjælpekasserne kunde altsaa forvente, at dette Beløb ogsaa vilde blive stillet til Raadighed nu. Ud fra den Betragtning vil vi fra konservativ Side kunne være med til at gaa op til dette Beløb ogsaa for det afvigte Finansaar 1928—29. Vi har ikke kunnet lukke Øjnene for, at naar der er givet Hjælpekasserne i Forbindelse med Kommunalbestyrelserne fuld Raadighed til at uddele Understøttelser, saa maa Hjælpekasserne have hele Ansvaret, og dette fulde Ansvar ønsker vi fra konservativ Side ikke at fratage dem. Naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget — for øvrigt ogsaa ved den højtærede Socialministers Fremsættelse af Lovforslaget her i Tinget — som Begrundelse for det forøgede Tilskud anføres, at medens Hjælpekasserne i Aaret 1927—28 uddelte 14 Mill. Kr., er der i Finansaaret 1928—29 uddelt ca. 18 Mill. Kr., altsaa 4 Mill. Kr. mere end Aaret før, maa jeg for mit Vedkommende sige, at en saa stærkt voksende Udgift og Begrundelsen derfor netop er en Hindring for mig til at kunne gaa med til Lovforslaget.

Endelig vil jeg gerne sige, at vi fra konservativ Side er villige til at gaa ind i en samlet Overvejelse og Undersøgelse af, om den Fordeling af Udgifterne, der nu finder Sted mellem Stat og Kommune, er retfærdig, eller om der her tiltrænges en Omlægning. Det er jo muligt, at der efter de Erfaringer, som er indhøstet i de forløbne Aar, kunde være Grund til at optage en nærmere Undersøgelse af, om denne Fordeling er den rette, men dette Spørgsmaal foreligger jo i og for sig ikke ved dette Lovforslags Behandling; derfor skal jeg ikke komme nærmere ind paa det.

Til Slutning skal jeg sige, at jeg i Bemærkningerne til Lovforslaget ganske savner Oplysninger om, hvorledes de forøgede Udgifter skal dækkes. I de sidste Dage har Rigsdagen jo Dag for Dag faaet forelagt Lovforslag, som kræver Millionudgifter, stadig nye Millionudgifter, og der har i flere Tilfælde ikke været anvist Dækning for disse nye Udgifter. Man vil maaske sige, at der behøver ikke at anvises Dækning for dette lille Beløb, men jeg kæder nu dette Beløb sammen med adskillige af de andre meget højere Beløb, der er fremsat Krav om i de i de sidste Dage fremsatte

Lovforslag. Jeg vil derfor mene, at det er et meget betimeligt Spørgsmaal: hvorfra skaffer man Dækning for disse nye Udgifter? Men herom vil maaske den højtærede Socialminister give Oplysning.

Mads Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling og Vedtagelse her i dette Ting. Jeg kan det saa meget mere, som man paa ingen Maade kan kalde det her foreslaaede et yderliggaaende Forslag, naar vi ser, hvordan der i 1927—28 var anvendt ca. 14 Mill. Kr. af Hjælpekasserne og i det sidst forløbne Finansaar, 1928—29 — det, som det her drejer sig om — tæt ved 18 Mill. Kr., og vi videre ser, at der fra alle Sider, saa vidt jeg husker, i Fjor var Enighed om at bevilge 1 Mill. Kr. ekstra til Kommunerne til Dækning af deres Hjælpekasseudgifter, ganske vist ydet af Arbejdsløshedsfonden, hvilket Beløb sammen med de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som man ogsaa fra alle Sider var enig om at sætte Statstilskuddet til Hjælpekasserne til, udgjorde $1\frac{3}{4}$ Million. Betragter man dette Beløb i Forhold til de i 1927—28 anvendte 14 Mill. Kr., skulde man synes, at et Forslag om at bevilge et Beløb paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til samme Formaal, henset til, at Kommunerne har anvendt til Hjælpekasserne i 1928—29 meget nær 18 Mill. Kr., ikke paa nogen som helst Maade kan kaldes et yderliggaaende Forslag. Jeg forstod heller ikke paa det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser, at han i og for sig vilde modsætte sig dette Lovforslags Gennemførelse, og naar det ærede Medlem Hr. Krag siger, at de Tal, der er nævnt her som Udgiftstal for de forløbne Aar, er Udtryk for en Udvikling, som ingen havde tænkt sig, da Hjælpekasselovgivningen indstiftedes her i Rigsdagen, er det sikkert rigtigt. Men disse Udgiftstal er i alt Fald Udtryk for, hvorledes man ude omkring i Kommunerne har skønnet, at det var forsvarligt og rigtigt at anvende denne Lovgivning. Naar det ærede Medlem siger, at den stærke Vækst i Hjælpekasseudgifterne i de sidste Aar skyldes ikke alene den ekstraordinære Arbejdsløshed, er det ogsaa muligt, at han har Ret i dette. Jeg har nu den Tro, at den ganske overvejende Aarsag til Stigningen dog er den ekstraordinære Arbejdsløshed og det, at man ved Lov'en af 1. Juli 1927 i saa høj Grad vanskeliggjorde de arbejdsløses Stilling.

Som Kritik af den Maade, hvorpaa denne Lovgivning er administreret, siger det ærede Medlem, at en saa løs Lovgivning,